

Derību spēks

Elders D. Tods Kristofersons
no Divpadsmit apustuļu kворuma

Ciešanu brīžos piešķiriet savām derībām sevišķi svarīgu nozīmi un padariet savu paklausību precīzu.

Es vēlos paust siltu un sirsnīgu sveicienu elderam Nīlam L. Andersenam no Divpadsmit apustuļu kворuma. Viņš ir cienīgs un gaidīts papildinājums.

2007. gada 15. augustā Peru piedzīvoja smagu zemestrīci, kas gandrīz iznīcināja piekrastes pilsētas Pisko un Činča. Līdzīgi daudziem citiem Baznīcas vadītājiem un locekļiem, Baznīcas Činča Balkonsito draudzes prezidents Venceslao Konde nekavējoties spēra soļus, lai palīdzētu tiem, kuru mājas tika izpostītas.

Četras dienas pēc zemestrīces elders Markus B. Našs no Septiņdesmitajiem atradās Činčā, lai palīdzētu koordinēt Baznīcas palīdzības sniegšanas darbu, un satikās ar prezidentu Kondi. Kad viņi runāja par nodarītajiem postījumiem un par to, kas bija paveikts, lai palīdzētu cietušajiem, prezidenta Kondes sieva Pamela tuvojās, nesot vienu no saviem mazajiem bērniem. Elders Našs pajautāja mātai Kondei, kā klājas viņas bērniem. Smaidot viņa atbildēja, ka ar Dieva labvēlību viņi visi bija drošībā. Viņš pajautāja par Kondes ģimenes māju.

“To vairs nav,” viņa noteica.

“Un kā ir ar jūsu mantību?” viņš pajautāja.

“Viss tika aprakts zem mūsu mājas gruvešiem,” atbildēja māsa Konde.

“Un tomēr”, elders Našs ievēroja, “kamēr mēs runājam, jūs smaidāt.”

“Jā,” viņa atbildēja. “Es esmu lūgusi un esmu mierā. Mums ir viss, kas mums nepieciešams. Mēs esam viens otram, mums ir mūsu bērni, mēs esam saistīti templī, mums ir šī brīnumainā Baznīca un mums ir Tas Kungs. Mēs varam uzbūvēt no jauna ar Tā Kunga palīdzību.”

Šis maigais ticības un garīgā spēka pierādījums atkārtojas svēto dzīvē visur pasaulē dažādos apstākļos. Tas ir vienkāršs atspoguļojums dziļam spēkam, kas ir ļoti nepieciešams mūsdienās un kas būs vēl būtiskāks turpmāk. Mums nepieciešami spēcīgi kristieši, kas neatkāpjās grūtību laikā, kas var stiprināt cerību caur traģēdiju, kas spēj pacelt citus ar savu piemēru un līdzjūtību un kas pastāvīgi var pārvarēt kārdinājumus. Mums ir vajadzīgi stipri kristieši, kas ar savu ticību liek notikt svarīgām lietām un kas var aizstāvēt Jezus Kristus patiesību pret morālu relativismu un kareivīgu ateismu.

Kas ir šāda morālā un garīgā spēka avots un kā to iegūt? Avots ir Dievs. Mūsu piekļūšana šim spēkam ir caur derībām ar Viņu. Derība ir vienošanās starp Dievu un cilvēku, vienošanās, kuras nosacījumus ir noteicis Dievs (skat. „Svēto Rakstu ceļvedis, „Derība”). Šajos dievišķajos līgumos Dievs apņemas atbalstīt, iesvētīt un paaugstināt mūs, ja mēs apņemsimies kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles.

Mēs stājamies derībās caur priesterības priekšrakstiem, svētiem priekšrakstiem, caur kuriem Dievs ir iecerējis, lai mēs parādītu savu apņemšanos. Piemēram, mūsu pamata derība, tā, kurā mēs vispirms labprātīgi apsolām pieņemt Kristus Vārdu, tiek apstiprināta ar kristīšanas priekšrakstu. Tas tiek veikts individuāli, pēc vārda. Līdz ar šo priekšrakstu mēs kļūstam piederīgi Tā Kunga derības ļaudīm un kļūstam par Dieva celestiālās valstības mantiniekiem.

Citi priekšraksti tiek izpildīti tempļos, kas ir celti tieši šim mērķim. Ja mēs esam uzticīgi tur noslēgtajām derībām, mēs kļūstam ne tikai par celestiālās valstības mantiniekiem, bet arī par paaugstināšanas mantiniekiem, kas ir augstākā slavas pakāpe debesu valstībā un mēs iegūstam visas dievišķās iespējas, ko Dievs spēj dot (skat. M&D 132:20).

Bieži Rakstos tiek runāts par jauno un mūžīgo derību. Jaunā un mūžīgā derība ir Jēzus Kristus evaņģēlijs. Citiem vārdiem, evaņģēlija doktrīnas un pavēles veido mūžīgās derības būtību starp Dievu un cilvēku, kas ir no jauna atjaunota šajā atklāšanā. Ja mums būtu jāpasaka to vienā teikumā, kas ir jaunā un mūžīgā derība, tad tas skanētu šādi: “Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību” (Jāņa 3:16). Jēzus izskaidroja, ko nozīmē ticēt Viņam: „Tad šis ir bauslis [vai citiem vārdiem, šī ir derība]: Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, lai jūs varētu tikt iesvētīti, pieņemot Svēto Garu, lai jūs varētu stāvēt neaptraipīti Manā priekšā pēdējā dienā” (3. Nefijs 27:20).

Kas Dieva derību noslēgšanā un turēšanā ir tas, kas sniedz mums spēku smaidīt grūtībās, pārvērst postu uzvarā, “dedzīgi nodoties labai lietai ... un īstenot daudz taisnīguma” (M&D 58:27)?

Stiprināti ar dāvanām un svētībām.

Pirmkārt, paklausībā tuvojoties Jēzus Kristus evaņģēlija principiem un pavēlēm, mēs baudām pastāvīgu svētību plūdumu, ko Dievs ir apsolījis Savā derībā ar mums. Šīs svētības sniedz resursus, kas mums ir nepieciešami, lai savā dzīvē mēs rīkotos paši, nevis lai ar mums rīkotos.¹ Piemēram, Tā Kunga pavēles Gudrības Vārdā (skat. M&D 89) attiecībā uz rūpēm par savu fizisko ķermeni svētī mūs, pirmkārt, un galvenokārt ar gudrību un lieliem zināšanu dārgumiem, patiesi apslēptiem dārgumiem (skat. M&D 89:19). Turklāt tas vada mūs uz vēl veselīgāku dzīvi un brīvību no kaitīgiem ieradumiem. Paklausība sniedz mums lielāku kontroli pār savu dzīvi, lielāku spēku nākt un iet, strādāt un radīt. Protams, vecums, negadījumi un slimības izdara savu, tomēr pat ja tā, mūsu paklausība šim evaņģēlija likumam palielina mūsu spēju tikt galā ar šīm grūtībām.

Derības ceļā mēs rodam nepārtrauktu dāvanu un palīdzības krājumu. “Mīlestība nekad nebeidzas” (1. korintiešiem 13:8; Moronija 7:46), mīlestība veicina mīlestību, līdzjūtība veicina līdzjūtību, tikumība veicina tikumību, apņemšanās veicina uzticību un kalpošana veicina prieku. Mēs esam derības tautas daļa, svēto sabiedrība, kas uzmundrina, atbalsta

un kalpo cits citam. Kā paskaidroja Nefijs: „Un, ja ir tā, ka cilvēka bērni tur Dieva pavēles, Viņš tos baro un stiprina” (1. Nefija 17:3).²

Stiprināti ar lielāku ticību.

Šis viss neapgalvo, ka dzīve derībā ir brīva no grūtībām vai ka paklausīga dvēsele būs pārsteigta, ja tās mieru iztraucēs vilšanās vai pat nelaimes. Ja jūs domājat, ka personīgais taisnīgums novērsīs visa veida zaudējumus un ciešanas, jūs varētu vēlēties parunāt ar Ījabu. Tas vedina mūs pie otrā veida, kādā mūsu derības sniedz spēku — tās rada ticību, kas ir nepieciešama, lai neatkāptos un darītu visu to, kas Tam Kungam ir svarīgs. Mūsu vēlēšanās uzņemties uz sevis Kristus Vārdu un Viņa baušļu ievērošana prasa zināmu ticības līmeni, un, godājot savas derības, mūsu ticība attīstās. Pirmkārt, kļūst redzami paklausības apsolītie augļi, kas apstiprina mūsu ticību. Otrkārt, Gars dara zināmu Dieva prieku, un mēs jūtam, ka arī turpmāk saņemsim Viņa svētības un palīdzību. Treškārt, lai kas arī notiktu, mēs varam raudzīties uz dzīvi ar cerību un nosvērtību, zinot, ka mums ir veicies, jo mums katram individuāli, pēc sava vārda, ir Dieva solījums un mēs zinām, ka Dievs nemelo (skat. Ēnosa 1:6; Etera 3:12).

Agrīnie Baznīcas vadītāji šajā atklāšanā apstiprināja, ka turēšanās pie derības ceļa sniedz pārliecību, kas mums nepieciešama pārbaudījumu laikos:

Tās bija [zināšanas par to, ka viņu dzīves ceļš ir saskaņā ar Dieva gribu], kas ļāva sendienu svētajiem izturēt visas viņu ciešanas un vajāšanas, un uzņemt ... ar prieku ne tikai viņu mantības zaudēšanu, bet arī ciest nāvi tās briesmīgākajos veidos; zinot (nevis tikai ticot), ka tad, kad viņu zemes ķermenis izzudīs, tiem būs Dieva ēka — ēka, kas nav būvēta ar rokām, kas ir mūžīga debesīs (2. kor. 5:1) (*Lectures on Faith*, [1985], 67).

Viņi tālāk norādīja, ka, upurējot jebko, ko Dievs var no mums prasīt, mēs iegūstam Gara apliecinājumu, ka mūsu virzība ir pareiza un patīkama Dievam (skat. *Lectures on Faith*, 69–71). Ar šīm zināšanām mūsu ticība kļūst neierobežota, un mums ir pārliecība, ka noteiktā laikā Dievs vērsīs visas ciešanas mums par labu. Dažus no jums atbalstīja šī ticība, kad jūs izturējāt tos, kas rādīja nicinājuma pirkstus no “lielās un plašās ēkas” un sauca: „Kauns” (skat. 1. Nefija 8:26–27) un jūs palikāt stāvam kopā ar Pēteri un apustuļiem no sendienām, „līksmojot, ... ka bijāt atzīti par cienīgiem Viņa Vārda dēļ ciest negodu” (Ap. d. 5:41).

Tas Kungs par Baznīcu teica:

„Patiesi Es saku jums, visiem no tiem, kas ... vēlas ievērot savas derības ar upuri — jā, katru upuri, ko Es, Tas Kungs, pavēlēšu — viņi ir Manis pieņemti.

Jo Es, Tas Kungs, likšu tiem nest kā ļoti auglīgam kokam, kas ir iestādīts labā zemē, pie tīra strautiņa, un nes daudz vērtīgu augļu” (M&D 97:8–9).

Apustulis Pāvils saprata, ka tam, kurš stājās derībā ar Dievu, tiek dota ticība, lai stātos pretim grūtībām, kā arī viņš iegūst lielāku ticību, izejot cauri šīm grūtībām. Par šo personīgo “dzeloni miesā” (2. korintiešiem 12:7) viņš novēroja:

„Tādēļ es To Kungu trīs reizes esmu lūdzis, lai tas no manis atkāptos.

Un Viņš ir sacījis: „Tev pietiek ar Manu žēlastību; jo Mans spēks nespēkā varens parādās.” Tad nu daudz labāk lielšos ar savu nespēku, lai Kristus spēks nāktu pār mani.

Tādēļ man ir labs prāts vājībās, pārestībās, bēdās, vajāšanās un bailēs Kristus dēļ. Jo, kad esmu nespēcīgs, tad esmu spēcīgs” (2. korintiešiem 12:8–10).³

Stiprināti ar dievišķības spēku.

Mēs apskatījām, pirmkārt, spēku sniedošās svētības, un, otrkārt, ticības dāvinājumu, ko Dievs sniedz tiem, kas tur noslēgtās derības ar Viņu. Pēdējais spēka aspekts, ko minēšu un kas nāk caur derībām, ir dievišķa spēka balva. Mūsu derības apņemšanos pret mūsu Debesu Tēvu ļauj Viņam mūsu dzīvē ieplūst Savai dievišķajai ietekmei, “dievišķības spēkam” (M&D 84:20). To Viņš var izdarīt, jo, kad mēs piedalāmies priesterības priekšrakstos, mēs izrādām rīcības brīvību un izvēlamies to saņemt. Mūsu piedalīšanās šajos priekšrakstos arī parāda, ka esam gatavi pieņemt papildu atbildību, kas nāk līdz ar papildu gaismu un garīgo spēku.

Visos priekšrakstos, un īpaši tempļa priekšrakstos, mēs tiekam apdāvināti ar spēku no augšienes.⁴ Šis “dievišķības spēks” ienāk cilvēkā caur Svētā Gara ietekmi. Svētā Gara dāvana ir jaunās un mūžīgās derības daļa. Tā ir kristīšanas būtiska daļa — kristīšana ar Garu. Tas ir žēlastības vēstnesis, ar kuru Kristus asinis paņem prom no mums mūsu grēkus un iesvēta mūs (skat. 2. Nefija 31:17). Tā ir dāvana, ar kuru Ādams tika “atdzīvināts iekšējā cilvēkā” (Mozus gr. 6:65). Ar Svēto Garu sendienu apustuļi izturēja visu, ko tie izturēja, un ar savām priesterības atslēgām nesa evaņģēliju viņiem pazīstamajai pasaulei.

Kad mēs esam stājušies dievišķajā derībā, Svētais Gars ir mūsu Mierinātājs, mūsu vadītājs, mūsu biedrs. Svētā Gara augļi ir “nemirstīgās godības miermīlīgās lietas, tas, kas atdzīvina visas lietas, kas dod dzīvību visam, tas, kas zina visas lietas un kam ir visa vara atbilstoši gudrībai, žēlsirdībai, patiesībai, taisnībai un tiesai” (Mozus gr. 6:61). Svētā Gara dāvanas ir liecība, ticība, zināšanas, gudrība, atklāsmes, brīnumi, dziedināšana un žēlsirdība, un šis ir tikai dažas no visām (skat. M&D 46:13–26).

Tas ir Svētais Gars, kas liecina par jūsu vārdiem un liecību, kad jūs mācāt un liecināt. Tas ir Svētais Gars, kas ieliek jūsu sirdī to, kas jums ir jāsaka naidīgās vietās, kas piepilda Tā Kunga solījumu, ka “jūs netiksīt apkaunoti cilvēku priekšā” (M&D 100:5). Tas ir Svētais Gars, kas atklāj to, kā jūs varat aizvākt nākamo, šķietami nepārvaramo šķērslī. Tas ir Svētais Gars, kas mīt jūsos, kad citi sajūt tīro Kristus mīlestību un saņem spēku doties tālāk. Tas ir Svētais Gars, Apsolījuma Gars, kas apstiprina jūsu derību derīgumu un iedarbību un aizzīmogo Dieva apsolījumus pār jums.⁵

Dievišķas derības dara kristiešus stiprus. Es mudinu katru no jums — kļūstiet cienīgi un saņemiet visus priesterības priekšrakstus, ko varat, un tad uzticīgi turiet derībā dotos solījumus. Ciešanu brīžos piešķiriet savām derībām sevišķi svarīgu nozīmi un padariet savu paklausību precīzu. Tad jūs varat lūgt ticībā, nemaz nešauboties, saskaņā ar savām vajadzībām un Dievs jums atbildēs. Viņš jūs atbalstīs, kad jūs strādājat un vērojat. Sevis noliktajā laikā un veidā Viņš pastieps Savu roku un teiks jums: “Še Es esmu”.

Es liecinu, ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā ir priesterības spēks, lai veiktu priekšrakstus, caur kuriem mēs varam ieiet saistošās derībās ar mūsu Debesu Tēvu un to

darīt Viņa Svētā Dēla Vārdā. Es liecinu, ka Dievs turēs Savus solījumus pret jums, kamēr jūs turēsiet savus solījumus pret Viņu: Viņš svētīs jūs ar “pilnu, saspaidītu, sakratītu un pārpārim ejošu mēru” (Lūkas 6:38). Viņš stiprinās un noslīpēs jūsu ticību. Viņš ar Savu Svēto Garu piepildīs jūs ar dievišķības spēku. Es lūdzu, lai Svētais Gars vienmēr varētu būt ar jums un vadītu, un atbrīvotu jūs no trūkuma, raizēm un ciešanām. Es lūdzu, lai caur savām derībām, jūs spētu kļūt par labu, spēcīgu darbarīku Viņa rokās, kas ir mūsu Kungs un Izpircējs, Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

PIEZĪMES

1. Praviētis Džozefs Smits piebilda: “Kad Dievs plānoja mūsu laimi — un visu Viņa radītā laimi, Viņš nekad neieviesa un neieviesīs priekšrakstu vai pavēli Savai tautai, kas nebūs aprēķināta, lai pēc savas būtības veicinātu laimi, ko Viņš ir iecerējis, un kas nebeigsies līdz ar milzīgo labumu un slavu tiem, kas kļūst par Viņa likuma un priekšrakstu saņēmējiem” (*History of the Church*, 5:135).

2. Daži jaunās un mūžīgās derības pavēļu ievērošanā saskata vienīgi upurēšanu un ierobežojumus, taču tie, kas to pielieto — kas brīvi un neiebilstot atdod sevi dzīvei derībā — rod lielāku brīvību un piepildījumu. Kad mēs patiesi saprotam, mēs tiecamies pēc vairāk baušļiem, nevis mazāk. Katrs jauns likums vai bauslis, ko uzzinām un pēc kā dzīvojam, līdzinās vēl vienam pakāpienam kāpnēs, kas ļauj mums kāpt augstāk un augstāk. Patiesi, dzīve evaņģēlijā ir laba dzīve.

3. Apustulis Jēkabs mācīja līdzīgu mācību:

“Turiet, mani brāļi, to par lielu prieku, ka jūs krītat dažādās kārdināšanās, zinādami, ka jūsu ticības pārbaudīšana rada izturību.

Bet izturība lai parādās darbā līdz galam, ka jūs būtu pilnīgi caurcaurim un jums nebūtu nekāda trūkuma” (Jēkaba 1:2–4, DžST).

4. Kā praviētis Džozefs lūdza Kērtlandes Tempļa iesvētīšanas lūgšanā, un šo lūgšanu viņam atklāja Tas Kungs: „Mēs lūdzam Tevi, Svētais Tēvs, lai Tavi kalpi varētu iziet no šī nama, apbruņoti ar Tavu spēku, un lai Tavs Vārds varētu būt uz tiem, un Tava godība būt tiem apkārt, un Tavi eņģeļi rūpētos par tiem” (M&D 109:22).

5. Kērtlandes Tempļa iesvētīšanas lūgšanā praviētis lūdza: “Un Tu dāvā, Svētais Tēvs, lai visi tie, kas pielūgs šajā namā, ... varētu augt Tevī un saņemt Svētā Gara pilnību” (M&D 109:14–15). “Svētā Gara pilnība” ietver sevī to, ko Jēzus aprakstīja: “Solījums, kuru Es dodu jums par mūžīgo dzīvi, tieši celestiālās valstības godību; šī godība ir tā, kas ir no Pirmdzimtā baznīcas, tieši no Dieva, vissvētākā, caur Jēzu Kristu, Viņa” (M&D 88:4–5).